

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน)
โดยใช้สื่อมัลติมีเดียสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

โดย
นางสาวมณฑนา ชินนาพันธ์
ตำแหน่งครูผู้ช่วย

โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ผู้วิจัย	นางสาวมณฑนา ชินนาพันธ์
ปีที่ทำวิจัย	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และเพื่อเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 5 ซึ่งได้มาจากวิธีเลือกนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาจีน เรื่อง สัทอักษร(พินอิน) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) สื่อมัลติมีเดีย 3) แบบทดสอบการอ่านออกเสียงกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาจีน เรื่องสัทอักษร(พินอิน) การวิเคราะห์ข้อมูล ทำได้โดยการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 เมื่อพิจารณาคะแนนเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 5 คน
2. ก่อนเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ 14 คะแนน คะแนนต่ำสุด 12 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 12.80 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) 1.10 และหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ 17 คะแนน คะแนนต่ำสุด 16 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 16.60 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) 0.55 แสดงให้เห็นว่า หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) สูงกว่าก่อนเรียน

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาในการให้คำแนะนำและความอนุเคราะห์อย่างดียิ่งจาก ดร.มนตรี เต็นดวง ที่ได้ให้คำปรึกษา ชี้แนะ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งตลอดมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญ นางพรพรรณ ใจชื่อ นางสาวสุภาวดี ชินนาพันธ์ และ นางสาวสนิย์ ไกลคุ้ม ที่ได้ตรวจและให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือวิจัย ปรับปรุง แก้ไขให้มีความถูกต้องเหมาะสม

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู และนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 ที่ได้ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณบิดามารดาและบุคคลในครอบครัวของผู้วิจัยที่ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอมา จงงานวิจัยสำเร็จลุล่วง

คุณค่าและประโยชน์ของรายงานวิจัยฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดาตลอดจนครูบาอาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัย

มณฑนา ชินนาพันธ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
กรอบแนวคิดการวิจัย	3
สมมติฐานการวิจัย	3
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้	5
ภาษาต่างประเทศ	
ลักษณะการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาจีน	7
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อมัลติมีเดีย	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	12
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	12
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	12
การสร้างเครื่องมือวิจัย	13
การเก็บรวบรวมข้อมูล	14

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	14
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	16
ตอนที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียกับเกณฑ์ร้อยละ 80	16
ตอนที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย	19
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	21
สรุปผลการวิจัย	22
อภิปรายผล	22
ข้อเสนอแนะ	23
บรรณานุกรม	24
ภาคผนวก	25
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	26
ภาคผนวก ข ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC)	28
ภาคผนวก ค แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชา ภาษาจีน	36
ภาคผนวก ง แบบทดสอบการอ่านออกเสียงสัทอักษร (พินอิน)	46
ภาคผนวก จ ตัวอย่างนวัตกรรมที่ใช้	59
ภาคผนวก ฉ หนังสือราชการขอความอนุเคราะห์ในการทำวิจัย	61
ประวัติผู้วิจัย	63

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องด้วยปัจจุบันภาษาจีนเป็นภาษาที่มีความสำคัญและมีบทบาทในการพัฒนาประเทศอย่างมาก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ความมั่นคง การท่องเที่ยว การติดต่อสื่อสาร และด้านการศึกษา ซึ่งมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นในอนาคต การสื่อสารโดยใช้ภาษาจีนได้เป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายในหลายประเทศรวมทั้งประเทศไทยซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการเรียนภาษาจีน โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 190) ได้กล่าวไว้ว่า “ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก” อีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการได้มีการสนับสนุนให้มีโรงเรียนประจำตำบล โดยสนับสนุนให้โรงเรียนประจำตำบลจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่เป็นภาษาที่สามในการพัฒนาและยกระดับการศึกษา และโรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 ภายใต้การบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาและผู้อำนวยการโรงเรียน ได้มีมติเลือกวิชาภาษาจีนเพื่อการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สามในการจัดการเรียนการสอนและยกระดับการศึกษา

ภาษาจีนเป็นรายวิชาหนึ่งที่อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาและสามารถสื่อสารภาษาจีนเป็นภาษาที่สามได้ นอกจากการส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจด้านภาษาอังกฤษแล้วการส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจด้านภาษาจีนก็มีความสำคัญไม่น้อยเมื่อนำมาถ่วงน้ำหนักถึงบทบาทของประเทศจีนที่มีต่อสมาคมโลก การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การพัฒนาคุณภาพการศึกษาจึงมีความสำคัญโดยเฉพาะการเรียนรู้ด้านภาษา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้และได้กำหนด 4 สาระสำคัญไว้ คือ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษากับการสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 8) จึงทำให้สำนักงานเขตพื้นที่เล็งเห็นความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาที่สามและสนับสนุนให้โดยเรียนมีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารมากขึ้นในระดับมัธยมศึกษาและระดับประถมศึกษาทั้งโรงเรียนของรัฐและเอกชน

แม้ว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจะได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแล้วแต่การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนนั้นยังมีข้อจำกัดด้านการจัดการเรียนการสอนหลายอยู่ไม่น้อยเช่น การขาดแคลนหนังสือแบบเรียนและสื่อการเรียนการสอน ขาดครูและบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอน นักเรียนไม่ให้ความสำคัญและสนใจเรียนเท่าที่ควรและเมื่อได้ทำการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนแก่นักเรียนโรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 แล้วพบว่านักเรียนไม่สามารถอ่านเสียงสัทอักษร(พินอิน) ได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากตัวอักษรของสัทอักษร(พินอิน) นั้นออกเสียงต่างจากการออกเสียงในภาษาอังกฤษและภาษาไทย จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร (พินอิน) อย่างต่อเนื่อง

การใช้สื่อมัลติมีเดียเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้เป็นการนำเสนอเนื้อหาบทเรียนในรูปแบบสื่อมัลติมีเดียที่ช่วยในการสื่อสารความรู้จากผู้สอนหรือจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เพื่อส่งไปยังผู้เรียนให้มีความกระจำงัดกว่าบทเรียนจากเนื้อหาธรรมดา ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์เชิงโต้ตอบกับบทเรียน ทำให้เป็นการเรียนรู้แบบกระฉับกระเฉง ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาข้อมูลความรู้หลากหลายรูปแบบ เป็นสื่อที่สามารถช่วยผู้เรียนสามารถคิดประยุกต์ความรู้ใหม่และความรู้เก่าผ่านกระบวนการความคิดรวบยอดและต่อยอดความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเองตามศักยภาพของนักเรียน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร (พินอิน) โดยใช้สื่อมัลติมีเดียเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน)ของนักเรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและนำบนเรียนมัลติมีเดียมาใช้ในการฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสัทอักษร(พินอิน) ในครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีกับเกณฑ์ร้อยละ 80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 35 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพ ที่201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาจากวิธีเลือกนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านออกเสียงสัทอักษร (พินอิน)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การสร้างสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง การอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) เนื้อหาที่ใช้ประกอบการสร้างครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง สัทอักษร(พินอิน) ได้แก่

1. พยัญชนะ
2. สระและวรรณยุกต์
3. การผสมพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระคือ การใช้สื่อมัลติมีเดีย

ตัวแปรตามคือ ทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร (พินอิน)

ขอบเขตด้านระยะเวลา

เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2562 ถึง เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2562

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานการวิจัย

1. ทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

2. ทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ของนักเรียนโรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลการวิจัยสามารถนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาจีน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่201 ให้สูงขึ้นได้อย่างเหมาะสม

2. ผลการวิจัยสามารถนำมาเป็นแนวทางแก่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปใช้ปรับปรุงเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาจีน ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สื่อมัลติมีเดีย หมายถึง ชุดเพลง การ์ตูน สื่อต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ให้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. ทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) หมายถึง ความสามารถในการอ่านและออกเสียง มีความชัดเจนและถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) โดยวัดจากการทดสอบอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน)
3. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร (พินอิน) โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้รวบรวมเอกสารและสรุปเพื่อใช้เป็นแนวทางการวิจัยครั้งนี้ รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. ลักษณะการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
3. ทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อมัลติมีเดีย
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่มีความสำคัญและจำเป็นมากในยุคปัจจุบัน ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สำคัญเพื่อแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การศึกษา และการเรียนรู้ถึงวัฒนธรรมของผู้คนทั่วทุกมุมโลกรวมถึงการสร้างความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างตนเองและผู้อื่น ศึกษาและเรียนรู้ความต่างของภาษา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี สังคม การคิด เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ ภาษาต่างประเทศจึงเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ถูกกำหนดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และภาษาต่างประเทศที่ถูกกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ และภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาอาหรับ ภาษาบาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และภาษาอื่น ๆ ตามดุลยพินิจของสถานศึกษา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศและสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ สามารถแสวงหาและนำไปประกอบอาชีพได้ และสามารถนำไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจถึงเรื่องราวและวัฒนธรรมของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร

คือการใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้อย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม

คือการใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความต่างของวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและวัฒนธรรมไทยและสามารถทำไปใช้ได้เหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

คือการใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการต่อยอดและพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก

คือการใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้สังคมโลก

ด้านคุณภาพของผู้เรียน

เมื่อนักเรียนจบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่าย ๆ แลบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ รวมทั้งสามารถพูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่าย ๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่าย ๆ บอกความต้องการง่าย ๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน สามารถบอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่าง ๆ ตามแบบที่ฟัง นักเรียนสามารถพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องรอบตัว สามารถบอกประเภทของบุคคล สัตว์และสิ่งของ รวมถึงด้านการพูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรม เช่น เทศกาล วันสำคัญ งานฉลอง ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เป็นต้น โดยเน้นการมีทักษะการฟังและการพูดสื่อสารเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ และสามารถใช้ประโยคคำเดียวและประโยคเดียวในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้

ในรายวิชาภาษาจีนจุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาจีนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 คือ การมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและสามารถสื่อสารภาษาจีนขั้นพื้นฐานได้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และแสดงออก สามารถใช้

ภาษาจีนในการแสวงหาความรู้ ศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมจีน มีความรู้เกี่ยวกับปรัชญา วิถีคิด และวิถีชีวิตของชาวจีน สามารถเปรียบเทียบและถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย-จีนด้วยภาษาจีนอย่างสร้างสรรค์ และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาจีน ทั้งนี้ เป้าหมายการเรียนรู้กำหนดขึ้นตามมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ดังนี้

มาตรฐาน 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

มาตรฐาน 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

มาตรฐาน 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

มาตรฐาน 4.1 ใช้ภาษาจีนในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน 4.2 ใช้ภาษาจีนเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ลักษณะการจัดการเรียนการสอนของรายวิชาภาษาจีน

การเรียนรู้ภาษาจีน ครูต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่อง จึงจะเกิดการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะในการใช้ภาษา รูปแบบการเรียนการสอนมีความหลากหลายและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน การกำหนดและสอนในหัวข้อสถานการณ์ต่าง ๆ ต้องสอนให้สอดคล้องกับเรื่องหรือสถานการณ์ ในแต่ละเรื่องแต่ละสถานการณ์ครูสามารถนำคำศัพท์ โครงสร้างหรือไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้อง และวัฒนธรรมจีนมาผสมผสานได้ พร้อมทั้งฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้เหมาะสมกับบทเรียน ครูควรเลือกหรือกำหนดวิธีสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน เช่น การอธิบาย แสดงหรือสาธิต จำลองเหตุการณ์ ยกตัวอย่าง เชื่อมโยง

เปรียบเทียบ ถามตอบ สืบค้นแหล่งเรียนรู้ ใช้เกมหรือเพลง ให้อ่านออกเสียง การฝึกซ้ำ ๆ หรือการอภิปราย เป็นต้น

การเตรียมบทอ่านหรือเรื่องให้นักเรียนฟังและอ่านครุควรเตรียมคำถามและคำตอบและอธิบายคำศัพท์ยาก ๆ เพื่อขยายความรู้ความเข้าใจ และให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ในส่วนของการสร้างบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้มีความเข้าใจ มีกิจกรรมเคลื่อนไหว รวมถึงการใช้สื่อประกอบที่เป็นภาพและของจริง ตลอดจนจัดการเรียนรู้นอกชั้นเรียน และ การใช้สื่อ ICT สามารถนำสถานการณ์เสมือนจริงเข้ามาประกอบในบทเรียนได้ และออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย ให้นักเรียนสามารถแสดงออกทางความรู้และทักษะภาษาจีน รวมทั้งการส่งเสริมกิจกรรมนอกสถานศึกษาช่วยเพิ่มโอกาสให้เด็กได้พัฒนาสมรรถนะและเห็นศักยภาพของตนเองได้ชัดเจน เช่น การประกวดแข่งขันพูด อ่าน เขียน กล่าวสุนทรพจน์ ขับร้องเพลงจีน ตัดกระดาษ เขียนพู่กันจีนและการแสดงทางวัฒนธรรม เป็นต้น

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อมัลติมีเดีย

สื่อมัลติมีเดีย หมายถึง การใช้คอมพิวเตอร์ร่วมกับโปรแกรมซอฟต์แวร์ในการสื่อความหมาย โดยการประยุกต์และผสมผสานจากสื่อหลายชนิด เช่น ข้อความ กราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง และวีดิทัศน์ เป็นต้น การใช้สื่อมัลติมีเดียในลักษณะปฏิสัมพันธ์เพื่อช่วยให้ผู้ใช้สามารถเรียนรู้หรือทำกิจกรรม รวมถึงดูสื่อต่าง ๆ ด้วยตนเองจากสื่อต่าง ๆ ที่นำมารวมไว้ในสื่อมัลติมีเดีย เช่น ภาพ เสียง วีดิทัศน์ จะช่วยให้เกิดความหลากหลายในการใช้คอมพิวเตอร์อันเป็นเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในแนวทางใหม่ที่ทำให้การใช้คอมพิวเตอร์น่าสนใจ และสร้างความสนใจ เพิ่มความสนุกสนานในการเรียนรู้

องค์ประกอบของสื่อมัลติมีเดีย

มัลติมีเดียสามารถจำแนกองค์ประกอบของสื่อต่าง ๆ ได้เป็น 5 ชนิด ประกอบด้วย

1. ข้อความหรือตัวอักษร (Text)
2. ภาพนิ่ง (Still Image)
3. ภาพเคลื่อนไหว (Animation)
4. เสียง (Sound)
5. ภาพวิดีโอ (Video)

นำองค์ประกอบของมัลติมีเดียมาผสมผสานกันเพื่อใช้สำหรับการปฏิสัมพันธ์หรือโต้ตอบ ระหว่างคอมพิวเตอร์กับผู้ใช้งาน เป็นกิจกรรมที่ผู้ใช้สามารถเลือกกระทำต่อมัลติมีเดียได้ตามต้องการ

ประโยชน์ของสื่อมัลติมีเดีย

1. ง่ายต่อการใช้งาน

เนื่องจากส่วนใหญ่แล้วการนำมัลติมีเดียมาประยุกต์ใช้มักจะทำงานร่วมกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ระบบซอฟต์แวร์ต่าง ๆ จึงถูกออกแบบมาเพื่อให้ใช้งานได้ง่ายและมีรูปลักษณะที่เหมาะสม ต่อการใช้งาน

2. สัมผัสได้ถึงความรู้สึก

รูปภาพ ไอคอน ปุ่มและตัวอักษร ที่เป็นภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหว ถูกออกแบบมาเพื่อให้ผู้ใช้สามารถรับรู้ได้ถึงความรู้สึกจากการรับรู้ถึงวัตถุที่ปรากฏอยู่บนจอภาพ ทำให้ผู้ใช้สามารถควบคุมและเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึงตามความต้องการที่ผู้ออกแบบต้องการ จะสื่อ ตัวอย่างเช่น การคลิกเลือกที่รูปภาพหรือตัวอักษรเพื่อเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการ เป็นต้น

3. สร้างเสริมประสบการณ์

การสั่งสมประสบการณ์จากการใช้สื่อที่แตกต่างกันซึ่งจะทำให้สามารถเข้าถึงวิธีการใช้งานได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ

4. เพิ่มขีดความสามารถในการเรียนรู้

ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับระดับความรู้และประสบการณ์ การนำสื่อมัลติมีเดียมาประยุกต์ใช้จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น

5. เข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น

ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียงและวิดีโอต่าง ๆ สามารถสื่อความหมายได้แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับวิธีการนำเสนอในการผลิตสื่อจึงควรคำนึงถึงความเหมาะสมของเนื้อหาที่จะนำเสนอ เพื่อให้ผู้ใช้สื่อสามารถเข้าใจสื่อได้มากที่สุด

6. คุ่มค่าในการลงทุน

ในการผลิตและการทำงานด้านมัลติมีเดียช่วยลดระยะเวลาทั้งด้านเดินทาง การจัดหาวิทยากรผู้บรรยาย การจัดหาสถานที่ เป็นต้น ทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย และได้รับผลตอบแทนความคุ้มค่าในการลงทุนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

7. เพิ่มประสิทธิผลในการเรียนรู้

สื่อมัลติมีเดียสามารถทำสิ่งที่ยากให้เป็นสิ่งที่ย่ง่ายต่อการรับรู้และเข้าใจ นอกจากนี้จะช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงานแล้ว ผู้ใช้งานยังได้รับประโยชน์และเพลิดเพลินในการเรียนรู้อีกด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Cheng Liang Fa (2556 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการใช้สัทอักษรภาษาไทยช่วยอ่านออกเสียงภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เปรียบเทียบผลการทดสอบระหว่างนักเรียนที่ไม่ใช้สัทอักษรภาษาไทยช่วยอ่านกับนักเรียนที่ใช้สัทอักษรภาษาไทยช่วยอ่าน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือแบบทดสอบการตอบคำถามหลังการอ่าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยการอ่านเรื่องเทศกาลตรุษจีนของนักเรียนที่อ่านตามระบบพินอินเท่ากับ 4.26 คะแนนเฉลี่ยการอ่านเรื่องเทศกาลตรุษจีนของนักเรียนที่ใช้สัทอักษรภาษาไทยช่วยกำกับเสียงการอ่านเท่ากับ 3.42 โดยคะแนนเฉลี่ยการอ่านเรื่องเทศกาลตรุษจีนของนักเรียนที่อ่านตามระบบพินอินสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยการอ่านเรื่องเทศกาลตรุษจีนของนักเรียนที่ใช้สัทอักษรภาษาไทยช่วยกำกับเสียงการอ่าน .84 คะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบของนักเรียนที่อ่านตามระบบพินอินเท่ากับ 7.89 คะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบของนักเรียนที่ใช้สัทอักษรภาษาไทยช่วยกำกับเสียงการอ่าน เท่ากับ 7.54 โดยคะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบของนักเรียนที่อ่านตามระบบพินอินสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยการทำแบบทดสอบของนักเรียนที่ใช้สัทอักษรภาษาไทยช่วยกำกับเสียงการอ่าน .45

หทัยรัตน์ เต็มใจ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาเพื่อออกแบบและผลิตสื่อการสอนวิชาภาษาจีนประเภทมัลติมีเดีย และทำการทดลองเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของสื่อการสอน โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง และประเมินคุณภาพสื่อมัลติมีเดียโดยผู้เชี่ยวชาญทำแบบประเมินคุณภาพสื่อ ผลการทดลองมาวิเคราะห์และสรุป ผลการศึกษาพบว่า 1) การออกแบบสื่อการสอนวิชาภาษาจีนสอดคล้องกับการเรียนรู้และพัฒนาเทคโนโลยีมัลติมีเดีย ช่วงส่งเสริมให้ผู้เรียนภาษาจีนระดับกลางเกิดการเรียนรู้ จดจำ และทบทวนความรู้ได้ง่าย 2) ผลสัมฤทธิ์ของสื่อการสอนบ่งชี้จากคะแนนการสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยการเรียนรู้เกิดได้จากสภาพการเรียนที่สื่อการสอนช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายและประมวลผลได้อย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดความเข้าใจต่อการศึกษบทเรียนภาษาจีนในลักษณะของการเรียนรู้ด้วยตนเอง

นฤชล สติรวัฒน์กุล (2560 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผนภาพการ์ตูนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แผนภาพการ์ตูนและจากการเรียนรู้แบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผนภาพการ์ตูนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผนภาพการ์ตูน การวิเคราะห์ข้อมูล โดยผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผนภาพการ์ตูนมีคุณภาพในระดับดีมากและมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.01/83.11 และผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาจีนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าการเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กิตติพงษ์ เสนาะสรรพ (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านสัทอักษรจีนโดยใช้แบบฝึก ของนักเรียนที่มีปัญหาในเรื่องการอ่านสัทอักษรจีน จำนวน 6 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีปัญหา เรื่องการอ่านสัทอักษรจีนทั้ง 6 คน มีการพัฒนาทักษะการอ่านที่เพิ่มมากขึ้นโดยหลังใช้แบบฝึก นักเรียนมีคะแนนคิดเป็นร้อยละที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนทุกคน

ซาร่าห์ หะยีแวฮามะ, เสกสรรค์ แยมพิณิจ, โสพล มีเจริญ (2561 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการ พัฒนาและหาคุณภาพสื่อมัลติมีเดียโดยใช้เทคนิคการสอนแบบโฟนิกส์ 2) ประเมินความสามารถใน การอ่านโดยใช้เทคนิคการสอนแบบโฟนิกส์ 3) หาผลสัมฤทธิ์จากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนจาก การเรียนด้วยสื่อมัลติมีเดียโดยใช้เทคนิคการสอนแบบโฟนิกส์ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อ การใช้สื่อมัลติมีเดียโดยใช้เทคนิคการสอนแบบโฟนิกส์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) สื่อ มัลติมีเดียโดยใช้เทคนิคการสอนแบบโฟนิกส์ 2) แบบประเมินคุณภาพ 3) แบบประเมินความสามารถ ในการอ่าน 4) แบบทดสอบวัดคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน 5) แบบประเมินความพึงพอใจ กลุ่ม ตัวอย่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 -6 โรงเรียนเตรียมศึกษาวิทยาจากการสุ่มโดยจับสลากจาก นักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อนจำนวน 40 คน สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินคุณภาพของผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหา พบว่า ค่าเฉลี่ย คือ 4.74 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 0.18 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก และ ด้านสื่อ พบว่า ค่าเฉลี่ย คือ 4.03 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 0.17 ซึ่งอยู่ในระดับดี ผลการประเมินความสามารถในการอ่าน ของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย คือ 2.24 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 0.04 อยู่ในระดับที่ดี ผลสัมฤทธิ์ของ ผู้เรียนที่เรียน นักเรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมี ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ดังนั้นสื่อมัลติมีเดียโดยใช้เทคนิคการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อเพิ่ม ความสามารถในการอ่าน ในรายวิชาภาษาไทยเรื่องการแจกลูกสะกดคำ จึงมีคุณภาพที่สามารถ นำไปใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านได้จริง

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน)สามารถใช้ได้หลากหลายวิธีและหลาย หลายเทคนิค เช่น การใช้สัทอักษรภาษาไทยในการช่วยอ่าน การใช้แผนภาพการ์ตูน การใช้แบบฝึก และการใช้สื่อมัลติมีเดีย ต่างก็ส่งผลในการพัฒนาทักษะการอ่านแก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เทคนิค การสอนหรือสื่อนวัตกรรมที่ใช้ขึ้นอยู่กับความถนัดและความสนใจของผู้วิจัยของนักเรียน เพื่อดึงดูดใจ ให้ผู้เรียนมีความสนใจและเกิดทักษะด้านการอ่านสัทอักษร(พินอิน)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และเพื่อเปรียบเทียบทักษะทางการเรียนเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพ ที่201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 35 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพ ที่201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาจากวิธีเลือกนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านออกเสียงสัทอักษร (พินอิน)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) เรื่องสัทอักษร(พินอิน) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 แผน ได้แก่
 - 1.1 เรื่องพยัญชนะ
 - 1.2 เรื่องสระและวรรณยุกต์
 - 1.3 เรื่องการผสมพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์

2. นวัตกรรมที่เลือกใช้คือสื่อมัลติมีเดีย ที่ผู้วิจัยนำของ Pinkfong 儿童歌 จำนวน 3 ชุด ได้แก่
 - 2.1 สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง พยัญชนะ
 - 2.2 สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง สระและวรรณยุกต์
 - 2.3 สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง การผสมพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์
3. แบบวัดทักษะการอ่าน เรื่องสัทอักษร (พินอิน) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสัทอักษร (พินอิน) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งใช้สำหรับทดสอบนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เป็นแบบทดสอบการอ่าน จำนวน 20 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ เรื่องสัทอักษร (พินอิน) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) เรื่องสัทอักษร (พินอิน) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 - 1.2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 1.3 กำหนดหัวข้อเรื่อง หน้อยการเรียนรู้ย่อย เวลาเรียน
 - 1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ครูพี่เลี้ยงพิจารณาเพื่อนตรวจสอบความเหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะ
 - 1.5 ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของครูพี่เลี้ยง และได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ จำนวน 3 แผน
2. การสร้างแบบทดสอบการอ่านออกเสียง เรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้
 - 2.1 ศึกษาเนื้อหาหลักสูตรการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาจีน เรื่องสัทอักษร(พินอิน) จากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551
 - 2.2 วิเคราะห์จุดประสงค์ในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาจีน
 - 2.3 กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาจีน

2.4 สร้างแบบทดสอบการอ่านตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็นแบบทดสอบการอ่านออกเสียง จำนวน 20 ข้อ

2.5 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์ โดยการหาค่า IOC ซึ่งการให้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ได้กำหนดเกณฑ์ ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์

0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อสอบนั้นวัดได้ตรงตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์

-1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นไม่ได้วัดตรงตามเนื้อหาและวัตถุประสงค์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียกับนักเรียนจำนวน 5 คน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) เรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร (พินอิน) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย จำนวน 3 ชุด ชุดละ 1 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง จำนวน 1 แผนต่อสัปดาห์
3. หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียครบตามที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดการอ่านออกเสียง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) เรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร (พินอิน) กับกลุ่มตัวอย่างอีกครั้งหนึ่ง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 เปรียบเทียบทักษะทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) เรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร (พินอิน) หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียด้วยสถิติ t-test

1.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) เรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร (พินอิน) ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ t-test

2. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

2.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (IOC)

$$\text{สูตร} \quad IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	ΣR	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 หาค่าร้อยละ (Percentage) จากสูตรต่อไปนี้

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.3 หาค่าเฉลี่ยคะแนน (Mean)

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

2.4 หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$\text{สูตร} \quad S.D. = \sqrt{\frac{N\Sigma fx^2 - (\Sigma fx)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนสอบ
	f	แทน	ความถี่

Σfx	แทน	ผลรวมทั้งหมดของความถี่คูณคะแนนสอบ
N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

หรืออาจจะเลือกการใช้การทดสอบค่าที (t-test for Dependent Group) วิเคราะห์ข้อมูลได้ตามความหมาย

$$\text{สูตร } t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ	D	แทน	ค่าความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	ΣD	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนความแตกต่าง
	N	แทน	จำนวนคู่ของคะแนน

หรืออาจจะเลือกการใช้การทดสอบค่าที (t-test One Group) วิเคราะห์ข้อมูลได้ตามความหมาย

$$t = \frac{\bar{X} - \mu}{\frac{S.D.}{\sqrt{N}}}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	μ	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร หรือเกณฑ์ที่ตั้งขึ้น
	S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	N	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียกับเกณฑ์ร้อยละ 80 เพื่อเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย รายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียกับเกณฑ์ร้อยละ 80

ตอนที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย

ตอนที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียกับเกณฑ์ร้อยละ 80

การเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานีกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียเมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

นักเรียนคนที่	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 (ผ่านเกณฑ์ 16 คะแนน)
1	16	ผ่านเกณฑ์
2	17	ผ่านเกณฑ์
3	16	ผ่านเกณฑ์
4	17	ผ่านเกณฑ์
5	17	ผ่านเกณฑ์
\bar{X}	16.6	

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียมีเดียนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 เมื่อพิจารณาคะแนนเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกคน

ตารางที่ 2 แสดงคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียเมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	เกณฑ์ร้อยละ 80
1	14	16	ผ่านเกณฑ์
2	12	17	ผ่านเกณฑ์
3	12	16	ผ่านเกณฑ์
4	14	17	ผ่านเกณฑ์
5	12	17	ผ่านเกณฑ์
\bar{X}	12.80	16.60	

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 12.80 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 16.60 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางที่ 3 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test ระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 80 กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน

คะแนน	N	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
หลังเรียน	5	83.00	16.60	0.55	2.45 *	0.0352

จากตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test ระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบเกณฑ์ร้อยละ 80 กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนพบว่า การทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 16.6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.00 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย

การเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน)	คะแนนที่เพิ่มขึ้น
1	14	16	2
2	12	17	5
3	12	16	4
4	14	17	3
5	12	17	5
\bar{X}	12.80	16.60	3.8
S.D.	1.10	0.55	0.96

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า ก่อนเรียนโดยสื่อมัลติมีเดีย นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ คะแนนต่ำสุด 12 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 12.80 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 1.10 และหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ 17 คะแนน คะแนนต่ำสุด 16 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 16.60 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.55 แสดงให้เห็นว่า หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) สูงกว่าก่อนเรียน

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติ t-test ระดับนัยสำคัญทางสถิติของการทดสอบเปรียบเทียบกับคะแนนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย

คะแนน	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	5	12.80	1.10	6.52 *	0.0014
หลังเรียน	5	16.60	0.55		

จากตาราง 5 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 12.80 คะแนน และหลังเรียน เท่ากับ 16.60 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และเพื่อเปรียบเทียบทักษะทางการเรียนเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ประชากร (กลุ่มตัวอย่าง) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาจากวิธีเลือกนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (วิชาภาษาจีน) เรื่องสัทอักษร(พินอิน) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 แผน ได้แก่ เรื่องพยัญชนะ เรื่องสระและวรรณยุกต์ และเรื่องการผสมพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ 2) นวัตกรรมที่เลือกใช้คือสื่อมัลติมีเดีย ที่ผู้วิจัยนำของ Pinkfong 儿童歌 จำนวน 3 ชุด ได้แก่ สื่อมัลติมีเดีย เรื่อง พยัญชนะ สื่อมัลติมีเดีย เรื่องสระและวรรณยุกต์ และสื่อมัลติมีเดีย เรื่อง การผสมพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ 3) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่าน เรื่องสัทอักษร (พินอิน) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสัทอักษร (พินอิน) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งใช้สำหรับทดสอบนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เป็นแบบทดสอบการอ่าน จำนวน 20 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล ทำได้โดยการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนที่ได้รับจากการทดสอบ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปและนำเสนอตามลำดับต่อไปนี้

1. หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 เมื่อพิจารณาคะแนนเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 5 คน
2. ก่อนเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ 14 คะแนน คะแนนต่ำสุด 12 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 12.80 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) 1.10 และหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ 17 คะแนน คะแนนต่ำสุด 16 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 16.60 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) 0.55 แสดงให้เห็นว่า หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) สูงกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลจากการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี กับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน)สูงกว่าเกณฑ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้สื่อมัลติมีเดียทำให้ผู้เรียนมีความสนุกสนาน เพลิดเพลินไปกับการออกเสียงซ้ำ ๆ ผ่านภาพและเสียงที่น่าสนใจและเหมาะสมกับวัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหทัยรัตน์ เต็มใจ (2552) กล่าวว่า การออกแบบสื่อการสอนวิชาภาษาจีนสอดคล้องกับการเรียนรู้และพัฒนาเทคโนโลยีมัลติมีเดีย ส่งเสริมให้ผู้เรียนภาษาจีนระดับกลางเกิดการเรียนรู้ จดจำ และทบทวนความรู้ได้ง่าย ผลสัมฤทธิ์ของสื่อการสอนบ่งชี้จากคะแนนการสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยการเรียนรู้เกิดได้จากสภาพการเรียนที่สื่อการสอนช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายและประมวลผลได้อย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดความเข้าใจต่อการศึกษบทเรียนภาษาจีนในลักษณะของการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงเรื่องสัทอักษร(พินอิน) ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า หลังจากทีนักเรียนเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงเรื่องสัทอักษร(พินอิน) สูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าสื่อมัลติมีเดียสามารถช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาร่าห์ หะยีแหวฮามะ,เสกสรรค์ แยมพิณิจ, โสพล มีเจริญ(2561) กล่าวว่า สื่อมัลติมีเดียช่วยเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่าน จึงมีคุณภาพที่สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านได้จริง

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย พบว่า สามารถดึงดูดนักเรียนให้มีความสนใจและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้มากขึ้น เนื่องจากผู้เรียนสนุกกับภาพและเสียงจากสื่อมัลติมีเดียที่ได้เรียน ทั้งยังกล้าออกเสียงตามและปฏิบัติตามคำสั่งผ่านสื่อมัลติมีเดีย ซึ่งทำผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการอ่านออกเสียงได้อย่างรวดเร็วภายในระยะเวลาอันสั้น นอกจากนี้สื่อมัลติมีเดียนี้ยังช่วยสร้างบรรยากาศ สนุกสนานในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

1.1 จากการวิจัยที่พบว่า สื่อมัลติมีเดียช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ จดจำ และทบทวนความรู้ได้ง่าย ครูและผู้ปกครองจึงควรเปิดสื่อมัลติมีเดีย เช่น เพลง การ์ตูน หรือสื่อมัลติมีเดียเพื่อสนับสนุนให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองตามสื่อมัลติมีเดียต่าง ๆ

1.2 จากการวิจัยที่พบว่า สื่อมัลติมีเดียช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเพิ่มความสามารถในการอ่านได้ ครูผู้สอนควรนำสื่อมัลติมีเดียมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำสื่อมัลติมีเดียเรื่องสัทอักษร(พินอิน) ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่นที่ต้องการจะศึกษา เช่นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา หรือนักเรียนที่มีปัญหาจากปัจจัยการใช้ภาษาถิ่น

2.2 ควรนำสื่อมัลติมีเดียไปปรับเนื้อหาความยากง่าย เพื่อสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย ที่ต้องการทำวิจัย ตามความยากง่ายของเนื้อหาและสร้างแรงจูงใจในการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

- นันทิดา ปินะสุ. (2555). การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้การ์ดคำศัพท์ทบทวนด้วยตัวเอง. วิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนการสัตหีบ.
- นฤชล สติรวัฒน์กุล. (2560). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนโดยใช้แผ่นภาพการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดบึงบัว กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอนโครงการบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. สื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://sites.google.com/site/nilobonnoeyps/x>. (วันที่ค้นข้อมูล : 20 กันยายน 2562).
- สายฝน วรรณสินธพ. (2554). //ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลางของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนและนักศึกษาคณะกรรมการแพทย์แผนจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. //ศิลปศาสตร์บัณฑิต(ภาษาจีน).// มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.